

[Indenrigsministeren]

vide før kommunevalget den 7. marts, hvem der ville beskytte dem. Hr. Hågen Hagensen skal bare vide, at socialdemokratiet er at finde på den led, hvor man ikke ønsker misbrug, hvor man ønsker størst mulig sikkerhed omkring anvendelsen af CPR-numrene.

Må jeg så endelig sige, at jeg mener i øvrigt også, at disse skal anvendes med varsomhed. Jeg har tidligere sagt, og jeg vil gerne gentage det, at hvis jeg stod i den situation at skulle have en blodtransfusion på et hospital, så vil jeg hellere have den efter mit CPR-nummer end efter mit almindelige døbenavn.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af skriftlige spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Steenholdt: spm. nr. 167 og 220

Alfred Hansen: spm. nr. 184

Bollmann: spm. nr. 185

Dohrmann: spm. nr. 188 og 206

Kurt Hansen: spm. nr. 189

Spørgsmålene og besvarelserne vil blive optaget i Folketingstidende.

Til *ministeren for Grønland* (16/11 77) af:

Steenholdt (Grøn.):

»Kan ministeren oplyse, om der er nogen uklarhed om fysiske blokaders ulovlighed i Grønland, og i bekræftende fald: hvad overvejer ministeren så at foretage?«

(Spm. nr. 167).

Begrundelse.

Det er for mig alarmerende, at der findes 5.000 arbejdsløse i Grønland i år. Tallet er meget højt i forhold til Grønlands knap 50.000 indbyggere.

For de virksomheder eller personer, som har planer om eller tænker på at starte en virksomhed i Grønland, og det gælder såvel grønlandere som danskere, må det ikke være betryggende at få at vide, at fysisk blokade af virksomhederne i Grønland er lovlig, men ulovlig i Danmark.

Jeg er bange for, at dette kan hindre vore bestræbelser for at opbygge flere virksomheder i Grønland og dermed forøge beskæftigelsen.

Besvarelse (30/11 77):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Hr. Steenholdt har spurgt mig, om der er nogen uklarhed om fysiske blokaders ulovlighed i Grønland, idet en eventuel uklarhed kan virke hæmmende for etableringen af nye virksomheder i Grønland og dermed for fremskaffelsen af nye arbejdspladser. Jeg er naturligvis enig med hr. Steenholdt i betydningen af, at man søger nye arbejdspladser etableret.

Som det vil være almindelig kendt, havde vi i juni i fjor en debat i Folketinget om bl. a. den retlige vurdering af de såkaldte fysiske blokader. Efter debatten udsendte justitsministeriet den 30. juni 1976 en cirkulæreskrivelse til politimestrene, herunder til politimesteren i Grønland, om de strafferetlige aspekter af sådanne handlinger.

Med hensyn til fysiske blokaders ulovlighed er der ikke væsentlig forskel på retsstillingen i Grønland og i Danmark. Blot vil man i Grønland skulle anvende de regler i den grønlandske kriminallov, den grønlandske retsplejelov og de grønlandske politivedtægter, som modsvarer de tilsvarende danske regler. Strafforfølgning af en ulovlig blokade vil således kunne ske med hjemmel i den bestemmelse, der svarer til den danske normalpolitivedtægts § 3. Bestemmelsen har i Grønland normalt følgende ordlyd: »På en offentlig vej, plads eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, såsom butikker, offentlige kontorer, forlystelsessteder, forsamlingshuse o. lign., må der ikke foregå slagsmål, skrigen, råben eller anden støjende, voldsom eller fornærmelig adfærd eller andet, hvorved den offentlige orden forstyrres, eller hvorved de forbipasserende eller ombørende forulempes«. Denne bestemmelse antages af justitsministeriet at omfatte tilfælde, hvor en gruppe personer har taget opstilling på en sådan måde, at de virker afspærrende alene ved deres massive fysiske tilstedeværelse, eller hvor der etableres afspærring ved fysiske genstande, og vil således bl. a. omfatte afspærringer, der hindrer ind- eller ud-